

Beløb kan der kun raades med Rigsdagens Samtykke. At man har tænkt sig, at disse Beløb ikke vilde reise Spørgsmaalet om den interessante Begrænsning igjennem Finantsloven af Folkethingets og Landstingets Myndighed, troer jeg vil være indlysende, naar man seer, at der paa de aarlige Finantslove er bevilget saadanne Summer til Fordeling mellem Præsteskaldene. Der er hidtil intet Menneske, der har spurgt om, hvorledes disse Summer blive fordeelte. Der forlanges Oplysninger om en Mængde Ting; men derom er der ikke spurgt, og iøvrigt er jeg overbevist om, at denne Fordeling imellem de smaae Præsteskald ikke vil give Anledning til constitutionelle Conflictter og Stridigheder mellem Statsmagterne. Man har klaget over, at der manglede alle Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes disse Summer, der komme ind, skulde fordeles.

Side 328 i Betænkningen staaer der: „lader det sig vistnok ublede, at de Indtægter, der indkomme af de hidtil Embederne tillagte Tiender o. s. v., skulle indgaae i en særskilt, fra Statskassens Formue og Indtægter aldeles adskilt Fond med eget Regnskab, Overskud og Underbalance, egne Capitaler, Renter, Gjæld o. s. v., men dette hele Forhold er saa væsentligt, at det, især ved Siden af Indbetalingen af Indtægterne i Amtstuerne og Udbetalingen af Gagerne deraf, nødvendigtvis bestemt og klart burde udtales, hvorved der ogsaa vilde paatrænge sig Nødvendigheden af Bestemmelser om den hele Bestyrelse o. s. v.“ Men man har overseet, at der af disse Bestemmelser er givet et meget klart Villedde i Finantsloven, at der er optaget en særlig Konto „Folketirken“, at der ere dennes Indtægter og Udgifter opførte, og at det er en Selvfølge, at den vil gaae ind under de sædvanlige Bestemmelser. Jeg anseer det for at være en klarere og bedre Maade at give Oplysninger og Bestemmelser paa, end om der her i denne Lov er indbefattet nogle almindelige Udtryk derom, og naar man ikke anvender Beløbet, er det klart, at det vil blive til et Activ for Folketirken. Jeg har endnu en Mængde at anføre om Udvalgets Kritik, men jeg vil ansee dette for tilstrækkeligt. Jeg skal kun endnu bemærke, at forsaavidt man har yttret

Frugt for, at Amtstuerne vilde blive overbeholdede, og idet man yttre sig derom Side 335, tilføjer „— hvorpaa Udvalgets Opmærksomhed ogsaa fra særdeles kyndig Haand er henledet —“ da er det ikke mig bekendt, hvem denne „særdeles kyndige Haand“ er. Forsaavidt det skulde være fra Nogen, der staaer i en høiere Stilling under Ministeriet, maa jeg erklære, at det vilde være upassende og usømmeligt, om en under Ministeriet sorterende høiere Embedsmand vilde modarbejde Ministeriets Fremgangsmaade. Det var Noget, som jeg ikke vilde taale.

Nørgaard: Det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at fremkomme med for det ærede Thing, er jo en Følge af den Udtalelse, jeg tillod mig allerede ved den 1ste Behandling af Sagen. Det ærede Thing vil see, at Endringsforslaget indeholder to Hovedsætninger, nemlig: deels at Tienderne kunne forlange Naturalhjælperne afløste ligesaa vel som Præsten, saa Rettighederne i saa Henseende bleve gjensidige, og deels Tilladelse til at faae Tienden afløst frivillig, naar Vedkommende ønske det. Det forekommer mig, at naar den ærede Minister tilbyder at vilde være Administrator for den aarlige Ydelse af Tienden, kan jeg virkelig ikke see, hvad der kunde være i veien for, at han ogsaa kunde modtage en Capital, som engang for alle blev erlagt med Ydelsens 25-dobbelte Værdi, vel at mærke, mit Forslag gaaer ikke ud paa, at en enkelt Mand kan forlange Afløsning, men kun paa, at et heelt Pastorats Beboere kunne forlange det. Det er, som jeg tidligere har bemærket, et meget almindeligt Ønske, idetmindste hos mange Ydere, at kunne frigjøre sig for disse Naturalhjælper. Dersom mit Endringsforslag vedtages, sseer der ikke nogen Tvang; det er efter min Mening kun en Begyndelse til en frivillig Afløsning, og jeg troer, at Sagen er af den Bestaenhed, at man maa ønske disse Ydelse snarest muligt afløste — her er jo kun Tale om, at det skulde see frivilligt. Den ærede Landthingsmand fra Vornholm (Mosfin) har stillet et dermed nær beslægtet Forslag, idet han ogsaa vilde, at der skulde være gjensidige Rettigheder mellem Præst og Menighed, men det blev forkastet; det gik vel kun ud paa